

کانون نویسندگان ایران «در تبعید»

دستگیری نویسندگان و روزنامه نگاران در جمهوری اسلامی ایران

در اخبار روز سیزدهم مهر ماه ۱۳۹۰، آمده است که محسن حکیمی نویسنده و از اعضای کانون نویسندگان ایران، محمد حیدری و مهدی افشارنیک از روزنامه نگاران فعال به یک باره دستگیر شده اند.

پرسش این است که چرا؟

ظاهر قضیه این است که هیچ رویداد تازه‌ای پیش نیامده که دستگیری کنونی نویسندگان و روزنامه نگاران را توجیه کند؛ ولی، واقعیت این است که رژیم تبهکار جمهوری اسلامی همیشه ترفندی در آستین دارد و همواره در پی پیش‌گیری از رویدادهاست تا حاکمیت سرپا نکبت و تیره روز خود را از مهلکه‌ای که به آن دچار است نجات بخشد.

جمهوری اسلامی، بی‌آینده و دچار بحران است. همین امر، انگیزه همیشگی این رژیم را در سرکوب و هجوم به همه عرصه‌های زندگی فرهنگی، سیاسی، اجتماعی و اقتصادی مردم ایران تشکیل می‌دهد. سیاست جمهوری اسلامی در هجوم به عرصه آزادی بیان، به عنوان یک زمینه روشن و تابناک در مبارزات اجتماعی مردم ایران نیز دارای همین انگیزه است. به ویژه اکنون که در جامعه ما مبارزات دانشجویی و کارگری در اوج تازه‌ای به پیش می‌رود و اعتصاب دلاوران کارگران پتروشیمی ماهشهر و مبارزات دانشجویان در برخی از دانشگاه‌های کشور، برای احقاق حقوق حقه خود و در راستای آزادی بیان، تشکل و سازمانیابی شان ادامه دارد و دیگر کارگران جامعه ما نیز زیر بی‌رحمانه‌ترین هجوم‌ها دست به مبارزه‌ای سرنوشت ساز زده اند؛ طبعاً وجدان بیدار روزنامه نگاران و هنرمندان و نویسندگان در دفاع از این مبارزات، آوردگاهی ست که صدا و سیمای تهی دستان جامعه ما را به نمایش می‌گذارد و هم دلی همگان را برای فروپاشی نظم عقب مانده جمهوری اسلامی برمی‌انگیزد.

هجوم مداوم به روزنامه نگاران، نویسندگان، هنرمندان و فعالین عرصه‌های گوناگون جنبش‌های اجتماعی، سیاست همیشگی رژیم جمهوری اسلامی ست و این سیاست، همواره از سوی همه انسان‌های آزادی‌خواه و برابری طلب محکوم شده است.

کانون نویسندگان ایران در تبعید نیز در همین راستا، سلطه و هجوم آزادی کش جمهوری اسلامی را محکوم می‌داند و در افشای این سیاست نامردمی از پا نخواهد نشست.

کانون نویسندگان ایران در تبعید

۱۴ مهر ماه ۱۳۹۰